

peste te ačšol ko...i masa ačšili do stolovenca, jekh masa, bešlo... Bešljās, bešljās, so sine les ando torbes, thogjas te xal, časa bešlo kym edin časa prez denja, šunel glasos, andre:

– E-e-e mruša phenla. Mišto aljan, sar ačuka te avel mange davkha gostos, vaker so ka vakeres? So požalines te xas, ka polučines les.

Dikhel pi rig:

– Ei, Devla kasa xoratinav koj si davkha phenla, mancar xoratinel manuš phenla? A-a-a de man duj kafedes.

O manuš phenel:

– Avenas li but žene čuka dekhana po jekh kafes na len. Kavka pa mangel duj kafedes.

Andral o glasos phenel:

– Soske si tuke duj kafedes?

– E pa tuke jekh, mange jekh.

O raklo mangel duj, te ta, avel te dikhel les, kova i davkha manuš, obače pam-m-m o kafedes, biskaj zairisailo dikhel pe riga, thogjas pe phire, kana te dikhel i čaša čučili, davkha manuš piljas po kafes:

– De man xabe dvojno, de man kavka dvojno.

– Soske si dvojno?

– Tuke thaj mange.

– Ei-i kavka manuš phenla, pa man da parvarel, pa but lačo manuš phenla, naivno manuš, so mangel o thagar lestar.

– E, soske phenla, aljom o thagar bičalgjas man phenla, te rodav “Soske so si?” kate te arakhav davkha alav, manušeskoro phenla, “Soske so si?”.

Koj šunel leskeri mami, adaikha si leskiri mami, e rakljakeri mami.

– Kajka phenla, nanaj šuk o som phenla, kergjas tusa phenla, som mangel man trebva te žav tusa.

– No, ma xa xoli rakleja, sičko ka ačšol.